

Byla C-233/19**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2019 m. kovo 18 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Cour du travail de Liège (Belgija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. kovo 11 d.

Apeliantė:

B.

Atsakovas:

Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

I. Faktinės aplinkybės ir pagrindinė byla

- 1 B. gimė 1955 m. sausio 1 d. Gvinėjoje. 2015 m. rugsėjo 2 d. ji atvyko į Belgiją, o 2015 m. rugsėjo 4 d. pateikė prieglobsčio prašymą, kuris 2016 m. balandžio 27 d. *Conseil du contentieux des étrangers* (Užsieniečių ginčų taryba, toliau – CCE) sprendimu nebuvo patenkintas.
- 2 B. kenčia nuo kelių ligų: arterinės hipertenzijos, 2 tipo cukrinio diabeto su diabetine neuropatija ir pooperacinės hipotirozės.
- 3 2016 m. rugsėjo 26 d. ji pagal 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo dėl užsieniečių atvykimo į šalies teritoriją, įsikūrimo ir gyvenimo šalyje bei išsiuntimo iš jos (1980 m. gruodžio 31 d. *Moniteur belge*, p. 14584, toliau – 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymas) 9 b straipsnį pateikė prašymą įteisinti padėtį (prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje) dėl sveikatos priežasčių.
- 4 2016 m. gruodžio 22 d. šis prašymas pripažintas priimtiniu. Todėl B. išduotas laikinas leidimas gyventi šalyje ir ji įgijo teisę į *Centre public d'action sociale de*

Liège (Lježo viešasis socialinės pagalbos centras, toliau – CPAS) teikiamą socialinę paramą.

- 5 Tačiau 2017 m. rugsėjo 28 d. *Office des étrangers* (Užsieniečių reikalų tarnyba) sprendimu, apie kurį pranešta 2017 m. spalio 23 d., iš esmės atmestas prašymas įteisinti padėtį dėl sveikatos priežasčių. Tą pačią dieną jai buvo pranešta apie nurodymą išvykti iš Belgijos ir Šengeno valstybių teritorijos per 30 dienų nuo pranešimo apie tą nurodymą gavimo dienos. Todėl B. turėjo teisę gyventi Belgijoje iki 2017 m. lapkričio 22 d., o nuo 2017 m. lapkričio 23 d. jos gyvenimas šalyje tapo neteisėtas.
- 6 2017 m. lapkričio 28 d. B. pateikė skundą dėl atsisakymo išduoti leidimą gyventi šalyje ir nurodymo išvykti iš šalies teritorijos panaikinimo ir sustabdymo šioje srityje kompetentingam teismui, CCE. Vykstant žodinei proceso daliai šalis nurodė, kad, kiek joms žinoma, skundas dar neišnagrinėtas.
- 7 2017 m. lapkričio 28 d. CPAS dviem sprendimais nuo 2017 m. spalio 23 d. panaikino B. teisę į finansinę ir medicininę socialinę paramą. Šie sprendimai yra ginčijami. Iš administracinės bylos medžiagos matyti, kad panaikintos medicininės paramos, kuri skirta teisėtai šalyje gyvenantiems užsieniečiams, nereikia painioti su skubia medicinine pagalba, skirta neteisėtai šalyje gyvenantiems užsieniečiams. Dviejuose ginčijamuose sprendimuose ieškovė raginama pateikti skubios medicininės pagalbos prašymą, jeigu mano, kad tokia pagalba būtina. Nuo 2017 m. lapkričio 1 d. ji galėjo naudotis su skubia medicinine pagalba ir lėtinių ligų stebėseną susijusiomis paslaugomis.
- 8 Socialinės paramos srityje jurisdikciją turi darbo bylų teismai: *Tribunal du travail* ir *Cour du travail*. 2017 m. gruodžio 28 d. ieškiniu B. prašė *Tribunal du travail de Liège* nuo 2017 m. spalio 23 d. vėl jai skirti teisėtai šalyje gyvenantiems užsieniečiams skirtą medicininę ir socialinę paramą.
- 9 Be to, 2018 m. vasario 1 d. B. pateikė naują prašymą dėl socialinės paramos, kuris buvo atmestas 2018 m. vasario 20 d. CPAS sprendimu. Dėl šio sprendimo atmesti prašymą pateiktas naujas ieškinys, kuris šiuo metu dar nagrinėjamas *Tribunal du travail*, ginčijamas laikotarpis yra nuo 2017 m. spalio 23 d. iki 2018 m. sausio 31 d.
- 10 Savo 2018 m. kovo 15 d. sprendime *Tribunal du travail* 2017 m. lapkričio 28 d. sprendimą dėl medicininės paramos panaikinimo aiškino kaip sprendimą atsisakyti teikti skubią medicininę pagalbą. Teismas pripažino B. prašymą nepagrįstu, kiek jis susijęs su socialine finansine parama. Tačiau jis nusprendė, kad prašymas dėl skubios medicininės pagalbos yra pagrįstas ir nurodė CPAS toliau teikti šią pagalbą.
- 11 B. pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo.

II. Teisinis pagrindas

1. Belgijos teisė

- 12 Pagal 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 9 b straipsnį Belgijoje gyvenantis užsienietis, sergantis liga, kuri kelia realų pavojų jo gyvybei ar fizinei neliečiamybei arba realią grėsmę patirti nežmonišką ar žeminantį elgesį, kai jo kilmės šalyje ar šalyje, kurioje jis gyvena, nėra jokio tinkamo gydymo, gali ministru ar jo įgaliotajam asmeniui pateikti prašymą leisti gyventi Belgijos Karalystėje. Tai – nuo 9 straipsnyje nurodytos bendrosios taisyklės, pagal kurią prašymas suteikti leidimą gyventi šalyje ilgiau nei tris mėnesius turi būti pateiktas kompetentingai gyvenamosios arba buvimo vietos užsienyje Belgijos diplomatinei atstovybei arba konsulinei įstaigai, leidžianti nukrypti nuostata.
- 13 Procedūrą sudaro du etapai: pirmiausia atliekamas formalus ir greitas tyrimas, kuris baigiamas sprendimu dėl priimtumo ir laikino leidimo gyventi šalyje suteikimo (šiuo pagrindu įgyjama teisė į socialinę paramą), o tada priimamas sprendimas iš esmės.
- 14 Jeigu sprendimas iš esmės yra nepalankus asmeniui, pateikusiam prašymą įteisinti padėtį, šis gali jį apskųsti CCE.
- 15 Pagal įstatymą ir atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudencijos aiškinimą, „paprasti“ skundai dėl sustabdymo ir panaikinimo neturi stabdomojo poveikio, tad nagrinėjant tokius skundus užsieniečio gyvenimas šalyje gali būti neteisėtas.
- 16 Pagal 1976 m. liepos 8 d. Pagrindų įstatymo dėl viešųjų socialinės pagalbos centrų 57 straipsnio 2 dalį neteisėto buvimo šalyje pasekmė yra atsisakymas suteikti bet kokią socialinę išmoką, išskyrus skubią medicininę pagalbą, o šeimoms su nepilnamečiais vaikais – apgyvendinimas „Fedasil“ centre.
- 17 Tačiau pagal Belgijos konstitucijos 159 straipsnį „teismai gali taikyti bendruosius, provincijos ir vietos sprendimus ir teisės aktus tik jeigu jie suderinami su įstatymais“.
- 18 Be to, 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 74/13 straipsnyje nustatyta, kad priimdamas sprendimą dėl išsiuntimo ministras arba jo įgaliotas asmuo atsižvelgia į atitinkamo užsieniečio sveikatos būklę.

2. Sąjungos teisė

- 19 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendime *Abdida* (C-562/13, EU:C:2014:2453) (toliau – Sprendimas *Abdida*) Teisingumo Teismas nusprendė:

„2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse 5 ir 13 straipsnius, siejamus su Europos Sąjungos pagrindinių

teisių chartijos 19 straipsnio 2 dalimi ir 47 straipsniu, taip pat šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos:

- neturi stabdomojo poveikio skundas, pateiktas dėl sprendimo, kuriuo sunkiai sergančiam trečiosios šalies piliečiui nurodoma išvykti iš valstybės narės teritorijos, kai įvykdžius šį sprendimą šiam trečiosios šalies piliečiui gali kilti rimta grėsmė, kad smarkiai ir nepataisomai pablogės jo sveikatos būklė, ir
- nenumatyta, kad kiek įmanoma bus užtikrinti būtiniausi to trečiosios šalies piliečio poreikiai siekiant garantuoti, kad jis iš tikrųjų gaus neatidėliotiną medicininę pagalbą ir būtiną gydymą laikotarpiu, per kurį ši valstybė narė privalo atidėti šio trečiosios šalies piliečio išsiuntimą, jam pateikus tokį skundą“.

20 Taip pat remiamasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 19 straipsnio 2 dalimi ir 47 straipsniu bei 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių gražinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, 2008, p. 98).

3. Kitos nuostatos

21 Ieškovė nurodo Europos žmogaus teisių konvencijos (toliau – EŽTK) 3 ir 13 straipsnius.

III. Pagrindinės bylos dalykas

22 Kiek tai reikšminga Teisingumo Teismui, nagrinėjamu atveju kyla klausimas, ar pagal Sprendimą *Abdida* reikia sustabdyti CCE pateiktų skundų dėl panaikinimo ir sustabdymo nagrinėjimą ir, jei taip, kokiomis sąlygomis.

IV. Šalių nuomonės ir reikalavimai

1. Ieškovės nuomonė

23 B. pageidauja, kad priimtas sprendimas būtų pakeistas ir kad iš CPAS būtų priteista jai sumokėti finansinę socialinę paramą nuo 2017 m. spalio 23 d.

24 Ji tvirtina, kad nebuvo vykdytino nurodymo išvykti iš šalies teritorijos, ir mano, kad dėl CCE pateikto skundo nurodymas išvykti iš šalies neturi poveikio.

25 B. grįsdama teisę į socialinę paramą, kol CCE nagrinėja jos skundą dėl atsisakymo įteisinti jos padėtį dėl sveikatos priežasčių, remiasi Sprendimu *Abdida*, Belgijos konstitucijos 159 straipsniu, EŽTK 3 ir 13 straipsniu, Chartijos 47 straipsniu,

Direktyvos 2008/115 6 straipsnio 5 dalimi ir 9 straipsnio 1 dalies a punktu, taip pat 1980 m. gruodžio 15 d. įstatymo 74/13 straipsniu..

- 26 Ji akcentuoja, jog ligos, kuriomis ji serga, sunkios.
- 27 Ji taip pat tvirtina, kad pagal Sprendimą *Abdida* vien dėl rimto kaltinimo, kurį galima apginti, reikia pripažinti CCE pateikto skundo stabdomąjį poveikį. B. mano, kad jos kaltinimai rimti, nes CCE ji nurodė, kad Užsieniečių reikalų tarnybos gydytojo atliktas sveikatos vertinimas, kuriuo grindžiamas atsisakymas įteisinti padėtį, nėra tinkamai pagrįstas.
- 28 Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad jos CCE pateiktas skundas turi stabdomąjį poveikį, todėl negali būti laikoma, kad ji neteisėtai gyvena šalyje, ir jai turi būti išmokėta socialinė finansinė parama.

2. CPAS nuomonė

- 29 CPAS teigia, kad skundžiamas sprendimas ir ginčijami sprendimai turi būti patvirtinti.
- 30 CPAS mano, kad B. šalyje gyvena neteisėtai, kaip tai suprantama pagal 1976 m. liepos 8 d. įstatymo 57 straipsnio 2 dalį, ir kad nėra jokios priežasties nesilaikyti nurodymo išvykti iš šalies teritorijos, kuris buvo priimtas jos atžvilgiu pagal Konstitucijos 159 straipsnį.
- 31 Kalbant apie *Abdida* jurisprudenciją, CPAS tvirtina, kad šiame sprendime nėra nuspręsta dėl skundo automatinio stabdomojo poveikio, o jo stabdomasis poveikis pripažįstamas tik jeigu užsienietis įrodo, kad jo liga sunki, taip pat tai, kad jam gali kilti rimta grėsmė, jog smarkiai pablogės jo sveikatos būklė, jeigu grįš į savo šalį.

V. Cour de travail vertinimas

- 32 Taigi, *Cour du travail* turi priimti sprendimą dėl CCE dar nagrinėjamų skundų stabdomojo poveikio.
- 33 Doktrinoje išsamiai apibendrinti keli opūs klausimai, todėl reikia ja pasinaudoti¹. *Cour du travail* patikslina, kad šia doktrina remiasi dėl jos apžvalginio, konkretaus ir išsamaus pobūdžio, tačiau šiame etape dar nenusprendė kokį sprendimą priims, nepritaria autorius išreikštai nuomonei ir nenusprendė dėl byloje priimtino sprendimo.

„Socialinių teismų atliekamo sveikatos patikrinimo apimtis

¹ C. MAES. *Aide sociale – Intégration sociale. Le droit en pratique*, Briuselis, la Charte, 2-asis leidimas, kuris netrukus bus išleistas.

x Pagal Sprendimą *Abdida* stabdomąjį poveikį turi ne bet koks skundas dėl išsiuntimo iš šalies priemonės, nustatytos priėmus neigiamą sprendimą 9 b, o tik „skundas pateiktas dėl sprendimo, kuriuo sunkiai sergančiam trečiosios šalies piliečiui nurodoma išvykti iš valstybės narės teritorijos, kai įvykdžius šį sprendimą šiam trečiosios šalies piliečiui gali kilti rimta grėsmė, kad smarkiai ir nepataisomai pablogės jo sveikatos būklė“.

Ar tam, kad skundas turėtų stabdomąjį poveikį, socialiniai teismai turi tik konstatuoti, kad pateiktas toks skundas², ar vis dėlto jie turi patikrinti, ar Sprendime įtvirtintos stabdomojo poveikio sąlygos įvykdytos?

Jurisprudencijoje yra skirtingų nuomonių šiuo klausimu.

Laikantis pirmosios nuomonės tam, kad skundas turėtų stabdomąjį poveikį reikia tik konstatuoti, kad jis egzistuoja. Tokia nuomonė grindžiama tuo, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teisingumo Teismas) laikosi labai bendro požiūrio „visų asmenų, kuriems nurodyta išvykti iš šalies teritorijos ir pateikusių skundą dėl atsisakymo suteikti 9 b straipsniu grindžiamą leidimą gyventi šalyje, atžvilgiu“, ir kad „faktiškai neįmanoma „iš anksto“ pasakyti, ar padėtis yra tokia išskirtinė, kad skundas turi būti laikomas turintis stabdomąjį poveikį. *A priori* negalima laikyti, kad tam tikrų pareiškėjų skundai yra stabdomojo poveikio, o kitų skundai tokio poveikio neturi“ ir kad „tokį vertinimą turi atlikti Užsieniečių ginčų taryba. Teisės į veiksmingą teisinę gynybą nesuteikimas užsieniečiui reikštų nepaisyti Užsieniečių ginčų tarybos pateiksimo nurodytų kaltinimų vertinimo“.

Tačiau laikantis antrosios nuomonės, stabdomasis poveikis gali būti pripažintas tik Sprendime *Abdida* nurodytomis sąlygomis, todėl darbo bylų teismai turi *prima facie* diskreciją, o sustabdymas nepateisinamas, jeigu prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba jeigu aiškiai nepakanka medicininių duomenų.

Manome, kad reikia remtis pastarąja nuomone.

Iš tikrųjų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 288 straipsnio trečią pastraipą „direktyva yra privaloma kiekvienai valstybei narei, kuriai ji skirta, rezultato, kurį reikia pasiekti, atžvilgiu, bet nacionalinės valdžios institucijos pasirenka jos įgyvendinimo formą ir būdus“.

Remdamasis šia nuostata Teisingumo Teismas mano, kad nacionaliniai teismai turi nacionalinės teisės aktus „aiškinti kiek įmanoma atsižvelgdami į susijusios direktyvos formuluotę ir į jos tikslą, kad būtų pasiektas

² Šiuo klausimu žr. T. NISSEN. *Aide Sociale et régularisation 9 ter : le point sur la question après l'arrêt Abdida*, Fiche pratique de l'accueil 16, CIRE, 2015, kuriame manoma, kad bet koks skundas dėl 9 b neigiamo sprendimo turi turėti stabdomąjį poveikį; L. TSOURDI. *Régularisation médicale en Belgique: quelles répercussions pour l'arrêt Abdida?*, Newsletter EDEM, 2015 m. gegužės mėn., p. 3.

direktyvoje numatytas rezultatas. <...> Reikalavimas aiškinti nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų Bendrijos teisę, išplaukia iš pačios Sutarties sistemos, kadangi ji leidžia bylą nagrinėjančiam nacionaliniam teismui pagal savo kompetenciją užtikrinti visišką Bendrijos teisės veiksmingumą.<...> Be to, Bendrijos teisę atitinkančio nacionalinės teisės aiškinimo principas reikalauja, kad prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas savo jurisdikcijos ribose visus veiksmus atliktų atsižvelgdamas į visą nacionalinės teisės normų sistemą, siekdamas užtikrinti visišką [d]irektyvos <...> veiksmingumą³.

Socialinis teismas, tikrindamas, ar Teisingumo Teismo nustatytos sąlygos įvykdytos, nepaneigia pateikto skundo dėl nurodymo išvykti iš šalies teritorijos veiksmingumo, bet, priešingai, nagrinėdamas konkrečią bylą pagal savo kompetenciją užtikrina tiesiogiai taikytinos Europos Sąjungos teisės taikymą, vadovaudamasis Teisingumo Teismo išaiškinimu. Be to, kadangi atliekant tyrimą *prima facie* tik patikrinama, ar kaltinimas nėra akivaizdžiai nepagrįstas, manome, kad nuomonė visiškai atitinka Europos Žmogaus Teisių Teismo, kuris sieja teisių gynimo priemonės veiksmingumą ir savaiminį stabdomąjį poveikį, kuris turėtų iš jo išplaukti galimo Europos žmogaus teisių konvencijos 3 straipsnio pažeidimo atveju, su kaltinimo, kurį galima apginti, patikrinimu“.

- 34 Iš tikrųjų galimas trečias Sprendimo *Abdida* aiškinimas, pagal kurį darbo bylų teismai turi patikrinti ne tai, ar kaltinimas rimtas ir ar jį galima apginti, o išnagrinėti, ar dėl sprendimo išsiųsti iš šalies vykdymo šiam trečiosios šalies piliečiui gali kilti rimta grėsmė, kad smarkiai ir nepataisomai pablogės jo sveikatos būklė.
- 35 Tačiau dėl trečiojo aiškinimo kyla kitų problemų.
- 36 Nors darbo bylų teismams įprasta spręsti klausimus, kai dėl sveikatos priežasčių asmuo negali būti išsiųstas, ši diskusija susijusi su socialinės paramos (suteiktos asmeniui, kurio neteisėtas gyvenimas šalyje išimties tvarka nėra kliūtis tokiai paramai gauti) klausimu, kurį šie teismai sprendžia kaip jurisdikciją turintis teismas. Kai reikia nuspręsti dėl to, ar CCE pateiktas skundas dėl atsisakymo patenkinti prašymą įteisinti padėtį turi stabdomąjį poveikį, kyla klausimas, ar šalyje gyvenama teisėtai. Tik tada, jeigu nustatoma, kad šalyje gyvenama teisėtai, įgyjama teisė į socialinę paramą. Tačiau ginčai dėl gyvenimo šalyje teisėtumo paprastai perduodami kitam teismui, kuris specializuojasi toje srityje, kaip antai CCE.
- 37 Matyti, kad iš dalies sunkumų kyla dėl to, kad skundas pateiktas (CCE, kurio jurisdikcijai priklauso teisės gyventi šalyje klausimai) ne tame teisme, kuriame

³ 2004 m. spalio 5 d. Sprendimas *Pfeiffer ir kt.* (C-397/01–C-403/01, EU:C:2004:584, 110–118 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

keliamas stabdomojo poveikio klausimas (darbo bylų teismas, kurio jurisdikcijai priklauso socialinės paramos skyrimo klausimai).

- 38 Be to, aiškinant, kad darbo bylų teismas turi patikrinti, ar egzistuoja kaltinimas, kurį galima apginti, dėl šio dvilypumo kyla sunkumų ir trūksta teisėtumo darbo teismuose, kad jie galėtų nuspręsti, ar CCE pateiktas skundas bus patenkintas tokioje srityje, kurioje jie nėra jurisdikciją turintys teismai ir nėra tokie kompetentingi kaip socialinės teisės srityje.
- 39 Kokia darbo teismo, kuriame keliamas klausimas dėl kitame teisme pateikto skundo stabdomojo pobūdžio, patikrinimo, kurį jis turi atlikti, apimtis?
- 40 Žinoma, šis klausimas galėtų būti atmestas tvirtinant, kad tai nacionalinės teisės problema, nepatenkanti į Teisingumo Teismo jurisdikciją. Tačiau *Cour du travail* nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą, nes šis klausimas taip pat susijęs su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio apimties išaiškinimu. Ar dėl teisės į veiksmingą teisinę gynybą A teisme automatiškai suteikiama teisė į paramą, kuri priklauso B teismo jurisdikcijai? Ar teisė į veiksmingą teisinę gynybą A teisme reiškia, kad jame iškeltus kaltinimus turi išnagrinėti B teismas? Ar teisė į veiksmingą teisinę gynybą A teisme reiškia tai, kad patikrinimą, kuris priklauso jo jurisdikcijai, turi atlikti B teismas?

VI. Prejudicinis klausimas

- 41 Siekiant išaiškinti šį svarbų klausimą, reikia pateikti tokį prejudicinį klausimą:
- 42 „Ar 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse 5 ir 13 straipsnius, siejamus su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 19 straipsnio 2 dalimi ir 47 straipsniu, taip pat šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalies b punktą, aiškinamą atsižvelgiant į 2014 m. gruodžio 18 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) Sprendimą *Abdida*, C-562/13

reikia aiškinti taip, kad skundas, pateiktas dėl sprendimo, kuriuo sunkiai sergančiam trečiosios šalies piliečiui nurodoma išvykti iš valstybės narės teritorijos, kai skundą pateikęs asmuo tvirtina, kad įvykdžius šį sprendimą jam gali kilti rimta grėsmė, kad smarkiai ir nepataisomai pablogės jo sveikatos būklė, turi stabdomąjį poveikį:

- todėl nereikia atlikti skundo vertinimo, pakanka vien jį pateikti, kad būtų sustabdytas sprendimo, kuriuo nurodoma išvykti iš šalies teritorijos, vykdymas, arba
- atliekamas ribotas kaltinimo, kurį galima apginti, arba akivaizdaus skundo *Conseil du contentieux des étrangers* nepriimtimumo ar nepagrįstumo priežasties nebuvimo patikrinimas, arba

B.

- darbo bylų teismai atlieka visapusišką patikrinimą, siekdami nustatyti, ar įvykdžius šį sprendimą, skundą pateikusiam asmeniui gali kilti rimta grėsmė, kad smarkiai ir nepataisomai pablogės jo sveikatos būklė?“

DARBINIS VERTINIMAS